

Bediüzzaman'a göre kafir çocukları

"Bulûğ çağına gelmeden ölen kâfir çocukları toprak mı

olacak?"

KÂFİR ÇOCUKLARININ DURUMU

Kâfirlerin bulûğ çağına ermeden vefat eden çocuklarının toprak olacağı hakkında âyet ve hadislerde hiçbir açık hüküm, haber ve rivayet yoktur. Bu konuda âyet ve hadislerin haberleri, kâfir çocuklarının toprak olacaklarını değil, Cennete gireceklerini kuvvetlendirmektedir. Çünkü mes'ul ve mükellef olmadan ölmüşlerdir.

Nitekim ehl-i sünnetin önemli bir kanadını teşkil eden İmam-ı Şafii ve İmam Hasan El-Eş'âri'ye göre bu çocuklar azap ehli değildirler. Çünkü günahkâr değildirler. Kâfir çocuğu olmak kişiyi günahkâr yapmaz. Çünkü günahta şahsilik esastır. Kur'ân "Hiçbir günahkâr başkasının günah yükünü çekmez."1 buyuruyor. Maturidilere göre kendisine hiçbir peygamber haberi ulaşmayan insan aklı ile Allah'ın varlığını bulmakla yükümlüdür. Aksi takdirde ehl-i necat olmaz. Eş'ârilere göre ise "Biz Peygamber göndermedikçe azap edici değiliz."2 Âyeti hükmünce kendisine peygamber haberi ulaşmayan kimseler ve teklif çağına ulaşmayan çocuklar azaptan muaftırlar. Dolayısıyla ehl-i necattırlar ve Cennettedirler.

İKİ İMAMDAN İKİ FARKLI TEVİL

İmam-ı Gazali bir adım daha ötesini söyler. Der ki: "Kanaatimce Cenâb-ı Allah zamanımızdaki Rum, Hıristiyan ve Türklerin pek çoğunu da Rahmet şumulüne alacaktır. Bunlardan maksadım uzak yerlerde yaşayan ve kendilerine İslâm

dâveti ulaşmayan kimselerdir.”3 İmam-ı Rabbani ise farklı bir tevilde bulunuyor. Diyor ki: “Bu fakire göre kendisine peygamber dâveti ulaşmamış fetret zamanı müşrikleri ve kâfirlerin çocukları yok olacaktır. Çünkü Cennete girmek iman iledir. Bu kimselerde ve çocuklarda iman yoktur. Bunlar Cennete giremez. Cehennemde sonsuz kalmak da tekliften sonra inkâr etmenin cezasıdır. Bu nedenle bunlar hayvanlar gibi yok olurlar.”4

HADİSELER NE SÖYLÜYOR?

Peygamber Efendimiz (asm), Hazret-i İbrahim’i (as) bütün insanlara ait çocukların etrafını sardığı bir halde Cennete görmüştür.

Bir rivayette soruyorlar: “Müşriklerin çocukları da mı Cennettedirler?” Peygamber Efendimiz (asm): “Evet, müşriklerin çocukları da...” buyurmuştur.5 Konuya ışık tutan birkaç hadis daha zikrederim: “Rabbimden müşrik çocuklarının bağışlanmasını diledim; kabul edip Cennete soktu.”6

“Müşrik çocukları Cennet ehlinin hizmetçileridirler.”7

“Her çocuk İslâm fitratı üzere doğar.”8

Hadis-i şeriflerden anlaşılan, müşrik çocukları da İslâm fitratı üzerine doğmuşlardır ve mükellef olmadan öldüklerinden günahsızdırlar. Bu sebeple müşrik çocukları azaptan muaf olup, Cennete girerler.

BEDİÜZZAMAN’A GÖRE KÂFİR ÇOCUKLARI

Bediüzzaman’a göre fetret döneminde kalmış ve kendisine İslâm dâveti ulaşmamış kimseler ehl-i necat oldukları gibi9, kâfirlerin çocukları da ehl-i necattırlar.10 Keza savaş rüzgârları arasında Avrupa’da ve Rusya’da telef olan çocuklarla ilgili olarak Bediüzzaman diyor ki: “O musîbet-i semaviyeden ve beşerin zalim kısmının cinayetinin neticesi olarak gelen felâketten vefat eden ve perişan olanlar eğer on beş yaşına kadar olanlar ise, ne dinde olursa olsun, şehit hükmündedir.”11

Öte yandan Bediüzzaman Hazretlerine göre yok etmek Cehennemden daha ağır bir cezadır ve insanın şanına yakışmaz.12 Ve “adem-i mutlak (=mutlak yokluk)” zaten yoktur.13 Dolayısıyla fetret devri insanını ve kâfir çocuklarını yok etmek, Cehennemden beter olacak ve Allah’ın adaletine ve merhametine uygun düşmeyecektir.

Netice olarak şunu söylemeliyiz ki: İmam-ı Rabbani Hazretleri (ra) içtihadta bulunmuşlar, fakat isabet etmemişlerdir. Bu durum hiç şüphesiz imamın büyüklüğüne ve hürmetine hâlel vermiyor. Meseleye böyle yaklaşmalıyız.

Dipnotlar:

1- Necm Sûresi: 38.

2 - İsrâ Sûresi: 64.

3- İmam-ı Gazali, Faysalu’t-Tefrika, s. 96.

4- İmam-ı Rabbani, Mektubat, 259. Mektup.

5- Buhari, Cenaiz, 93; Tabir, 48.

6 - Ebu Nuaym.

7- Taberani.

8- Buhari, Cenaiz, 664.

9- Bediüzzaman, Mektubat, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul, 2007, s. 655.

10- Bediüzzaman, Emirdağ Lâhikası, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul, 2006, s. 84.

11-Bediüzzaman, Kastamonu Lâhikası, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul, 2011, s. 147.

12- Bediüzzaman, Şuâlar, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul, 2005, s. 360.

13- Bediüzzaman, Mektubat, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul, 2007, s. 99.